

**ФОРУМ
„БЕЗБЕДНОСТ
И ДРУШТВО“**

ЗАШТИТА ЗАЈЕДНИЧКЕ ДОМОВИНЕ

Национална безбедност била је тема семинара који је организовало Удружење дипломаца Центра „Џорџ К. Маршал“

У оквиру форума „Безбедност и друштво“, који представља један од овогодишњих пројеката Удружења дипломаца Центра „Џорџ К. Маршал“ из Србије и Црне Горе, у Београду је 13. септембра одржан семинар посвећен националној безбедности. Из различитих углова тај проблем осветлили су предавачи др Џон Л. Кларк, професор у Европском центру за студије безбедности „Џорџ Маршал“, др Дору Клаудијан Фрунзулица из румунског удружења „Џорџ Маршал“ и др Бојан Димитријевић, саветник председника Србије. Учесници семинара били су представници Министарства одбране, Министарства спољних послова и Скупштине државне заједнице Србија и Црна Гора, МУП-а Србије, МУП-а Црне Горе, Универзитета у Београду, великих техничких система, међународних и невладиних организација.

Америчка искуства у области националне безбедности учесницима семинара пренео је професор Џон Л. Кларк. Он је представио амерички концепт домовинске безбедности и одбране (Homeland security), који је развијен после терористичког напада у Њујорку, 11. септембра 2001. Говорећи о новом стратегијском окружењу, господин Кларк је у први план истакао јачање катастрофалног тероризма под којим се подразумева напад оружјем за масовно уништење. У не баш оптимистичном тону, рекао је да је опасност од таквог напада веома реална и да може да се очекује у наредних десет година.

Главни проблеми данас, према његовим речима, јесу неизвесност извора претњи и облика напада, и повећане могућности за погрешне процене и изненађења као резултат недовољно добре селекције и анализе великог броја података различитих обавештајних служби. Они су се у неколико случајева, наведено само Ирак, показали као потпуно погрешни. Смањење вредности савезништва и партнерства, које проистиче из разлика у опажању претњи, које различите земље имају, према његовим речима, стварају одличне услове за терористичке уцене.

Упоредивши основне разлике између Европе и Америке када се ради о одбрани од терористичких претњи, гост из Америке закључио је своје излагање најважнијим питањима за будућност. Који степен ризика смо спремни да прихватимо? Каква ефекат би имао напад хемијским, биолошким, радиоактив-

ним, нуклеарним и високо запаљивим оружјем у САД и Европи? Које слободе смо спремни да жртвујемо како бисмо осигурали (несавршену) безбедност? Која је будућност савезништва у којима су опажања о претњама супротна? Какву улогу треба да имају оружане снаге у концепту домовинске безбедности? Како се безбедност може помирити са демократијом, имајући у виду променљиву природу претњи?

Дору Клаудијан Фрунзулица представио је румунски пут у НАТО и будуће фазе реструктурисања војних снага. Он је рекао да ће до 2007. године румунска војска бити потпуно професионализована и да ће се са 140.000, колико је имала 2003. године, смањити на 90.000. Том приликом је изнео и податак о учешћу Оружаних снага Румуније у мировним мисијама и тај број износи укупно 2.093 припадника. Од тога 1.412 војних лица ангажовано је у Ираку и Авганистану, 633 на Балкану и 48 у мисијама Оебса. Господин Фрунзулица нагласио је чврсто европско опредељење нашег суседа и жељу да допринесе миру и стабилности у региону, те изградњи Европе 21. века.

А где смо ми када је о реч безбедности? Бојан Димитријевић оценио је да у Србији и Црној Гори не постоји довољно политичке воље нити знања о систему одбране да би један тако важан документ као што је *Стратегија националне безбедности* био ускоро донесен.

„У свим европским државама *Стратегија националне безбедности* је основни документ из кога проистичу сви остали. Недавна дискусија у нашој јавности око потписивања споразума са НАТОом показала је мањак интереса да се одлучно уђе у руковођењем сектора одбране. Постоји сет јасно утврђених питања на која треба одговорити приликом израде тог документа, а међу најважнијима су опредељења према интеграцијама, регионалној и унутрашњој стабилности”, рекао је Бојан Димитријевић.

У наставку свог предавања он је побројао неколико најважнијих питања које у предстојећем периоду могу да буду предмет дискусије, међу којима су однос између две државе чланице и места и улоге војске у било ком модалитету тих односа, потреба за дефинисањем места Косова и Метохије и јасног опредељења према прикључењу НАТОу. Навео је и да је решење питања сарадње са Хашким трибуналом један од предуслова за доношење стратегије националне безбедности. ■

ПРОФЕСОР ЏОН Л. КЛАРК

НЕСИГУРНОСТ ЈЕ БУДУЋНОСТ СВЕТА

СНИМАО Д. БАНДА

Лон Л. Кларк је професор руковођења, управљања и одбрамбеног планирања на Колеџу за међународне студије и студије безбедности „Џорџ Маршал“. У богатој професионалној биографији као његове основне специјалности наводе се стратегија, национална безбедност, операције за стабилизацију, управљање кризама и сукобима. Поред тога, он је и стручњак за политичко-војна питања САД, виши планер и управљач кризама у Здруженом генералштабу у Министарству одбране САД. Има и завидну војничку каријеру јер је као официр специјалних снага командовао елитним војним јединицама у операцијама у Европи, Азији, Африци и САД. Паузу између предавања на форуму „Безбедност и друштво“, искористили смо за краћи интервју.

Господине Кларк, рекли сте током излагања да Америка није имала војну команду која би бранила земљу и да је стога терористички напад 11. септембра био велико изненађење. Да ли сте, као најмоћнија земља у свету, ипак преценили своју снагу?

- Да, могло би тако да се каже, али мислим да није ствар у прецењивању сопствених снага, већ у потцењивању терориста. Нисмо озбиљно схватили њихову објаву рата. Били смо уверени да смо безбедни и нисмо обраћали пажњу на њихове претње и, што је најгоре, нисмо разумели природу тих претњи. Како мале групе терориста са тако мало новца могу да ураде тако страшне ствари?

Имајући у виду шта је Катрина учинила у Америци и не адекватну реакцију власти, да ли америчка стратегија националне безбедности треба да садржи и одбрану од природних катастрофа?

- Знамо да имамо велике проблеме са олујама и земљотресима и у принципу они не би требало да нас изненађују. Међутим, Катрина је један од највећих урагана који је икада погодио Америку и због тога је изазвао велике проблеме. Слажем се са оценом да ни локалне ни регионалне власти, па ни власти Сједињених Држава нису биле припремљене како треба пре урагана, а када се он десио онда нису ни могле да реагују на прави начин. Да ли је ниво спремности био одговарајући? Па изгледа да није, али то не значи да Америка није уопште припремљена. Ми имамо планове реаговања, планове достављања ресурса и богата смо земља, али у овом случају то није било довољно због једног простог разлога – олуја је била веома јака. Област коју је Катрина напала већа је од једне Немачке. То је огромна површина, па се поставља питање који ниво спремности је потребан да би се ухватило у коштац са таквом непогодом?

Амерички обавештајни подаци били су погрешни у случају Ирака. Како да вам остатак света верује у будућности?

- Нису били погрешни само амерички обавештајни подаци. Чак су и Садамови генерали мислили да Ирак има оружје за масовно уништење. Погрешиле су и обавештајне службе Немачке, Израела, Француске, чак и Русије, која би требало да зна шта се догађа јер им је продавала оружје. Сви су погрешили. То нам говори да морамо бити веома опрезни, јер хватање у коштац са терористима није исто као сакупљање обавештајних података о некој земљи где можете пребројати тенкове, артиљерију, авионе. У суштини, није проблем у недостатку података, проблем је што их некада имамо и превише. Много информација из много извора, а право питање је шта је тачно, који од њих су исправни, како их анализирати да бисмо донели ваљане закључке. Видите, један од проблема је што немамо људе који разумеју неке дијалекте арапског језика. Сада улажемо напоре да и то решимо.

У Србији тренутно један део јавности, нарочито невладине организације, настоји да рад Војске буде потпуно транспарентан. Да ли је тако у Америци?

- Не, наравно да није. Очигледно је да Војска мора да задржи неке информације, дакле не може да ради јавно. Да би радила ефикасно мора да сачува неке тајне. С друге стране, ми смо научили једну врло важну лекцију: што више Војска иступа у јавности и дели са њом неке битне информације, људи нас више разумеју и имамо већу подршку. Данас, америчка војска веома блиско сарађује са новинарима и негује односе са медијима. Мислимо да имамо добру причу да испричамо људима. У сваком случају ми штитимо земљу, и ако сарађујемо са новинарима онда они неће говорити само о нашим проблемима већ и о стварима које радимо добро.

Колико је Америка постала затвореније друштво после напада 11. септембра?

- Већ смо променили доста тога у контролисању наших граница, лука, аеродрома. Наше друштво више није отворено као некад, више није тако лако ући у Америку. Морате се сликати, узимају вам се отисци прстију и многе друге ствари. Питање је докле ћемо ићи са затварањем? Многи људи већ говоре да је Америка претерала. Али то није нешто што има константан карактер. Након 11. септембра преузели смо многе мере

Очигледно је да Војска мора да задржи неке информације, дакле не може да ради јавно. Да би радила ефикасно мора да сачува неке тајне. С друге стране, ми смо научили једну врло важну лекцију: што више Војска иступа у јавности и дели са њом неке битне информације, људи нас више разумеју и имамо већу подршку.

*

Мислим да су људи који се баве проблемом безбедности у Европи импресионирани напретком у Србији и напорима које чините да бисте се учланили у евроатлантске интеграције.

се деси неки напад. Значи, то није министарство које као овде у Србији контролише полицијске снаге. То је једно од највећих министарстава у Америци јер у њему ради око 170.000 људи. Огромно је. А да ли је успешно? Па у Америци није било терористичких напада четири године. Изгледа логично и разумно рећи да је успешно.

Како Ви као амерички грађанин гледате на Србију данас?

- Мислим да просечном становнику Америке целокупна ситуација око ваше земље није баш најјаснија, јер напосто веома сте далеко. Ипак, мислим да су људи који се баве проблемом безбедности у Европи импресионирани напретком у Србији и напорима које чините да бисте се учланили у евроатлантске интеграције. Видљиве су и промене у ставу. Мислим да је много горчине из рата 1999. године ипак нестало, мада наравно не у потпуности. Мој утисак је да се много тога променило. Људи у Америци не виде становнике Србије као непријатеље, већ као потенцијалне савезнике. Србија ће имати отвореног партнера у Америци са сваки позитивним кораком напред који учини.

Да ли могуће извршити реформе у Војсци ако се војни буџет стално смањује?

- Нема сумње да новац представља проблем за реформу у земљи као што је ваша. Мислим да је јако битно да Србија integriше своје војне снаге и приступи Партнерству за мир. Људи у Србији, као и у другим земљама, морају да схвате да безбедност и одбрана коштају. Мислим да ако се те ствари добро објасне грађанима Србије, доћи ће до разумевања и обезбеђења потребних средстава.

Да ли нови изазови и претње утичу на промену стандардне улоге какву војне снаге имају у друштву?

- То је тешко питање јер је свака држава у другачијој ситуацији, али генерално постоје ствари које војне снаге не треба да раде када је реч о домовинској безбедности. Војници нису полицијци и не треба да раде њихов посао. Војници имају веома специфичан задатак у друштву. Очигледно је да они морају помоћи цивилним властима ако је реч о великој катастрофи или терористичком нападу, али треба имати више полицајаца да би се суочили са тим проблема.

Да ли је страх будућност човечанства?

- То је веома провокативно питање. Мислим да је пре реч о несигурности, која сигурно понекад води ка страху. Јасно је да свет није ни изблиза тако предвидљив као што је био током хладног рата. То се тиче многих људи. Сада они више не брину само о свом послу, својој будућности и породици, већ и о терористичким нападима. Морамо да научимо да живимо у несигурном свету. ■

Данијела МАРЈАНОВИЋ

УЛОГА И ФУНКЦИЈЕ

СЕМИНАР У ТОПЧИДЕРУ ГЕНЕРАЛНОГ ИНСПЕКТОРА

Настављајући све интензивнију и садржајнију сарадњу наше војске са страним армијама, експертски тим оружаних снага САД са господином Стенли Мајером на челу прошлог месеца боравио је у посети Инспекторату одбране и Министарству одбране СЦГ.

Током свог боравка чланови делегације из Америке одржали су неколико предавања на тродневном семинару чија је тема била „Генерални инспектор, улоге и функције“. Сврха семинара била је да се инспекторима Инспектората одбране и представницима МО и ГШ ВСЦГ предоче намена,

циљеви и улога генералног инспектора МО САД у функцији остваривања интерне контроле и надзора над применом прописаних стандарда.

Оцењујући важност посете америчког тима, начелник Инспектората одбране СЦГ вицеадмирал Јован Грбавац истакао је да су посета и размена искустава, посебно са армијом Сједињених Америчких Држава, допринеле трансформацији ВСЦГ и система одбране државне заједнице у складу са стандардима Партнерства за мир и НАТОа.

А. А.

СЕМИНАР О УНУТРАШЊЕМ РУКОВОЂЕЊУ

Семинар под називом „Унутрашње руковођење“, који је организовала Управа за стратегијско планирање Министарства одбране у оквиру билатералне војне сарадње са СР Немачком, одржан је у Клубу Војске у Топчидеру, од 13. до 16. септембра. У раду су учествовали представници Центра за унутрашње руковођење Бундесвера, Министарства одбране и Војске СЦГ.

Отварајући скуп, заменик начелника Управе за стратегијско планирање пуковник мр Бранко Бошковић оценио је да је подршка представника Бундесвера нашим оружаним снагама у спровођењу реформских процеса изузетно значајна. Он се захвалио досадашњем војном изасланику Немачке у Београду Бурхарду Гелеру на сарадњи и пожелио успех у раду и међусобној сарадњи новом изасланику Бундесвера Хелмуту Клаусу.

Уз представљање Центра за унутрашње руковођење Бундесвера, званичници Немачке говорили су о принципима и концепцији унутрашњег руковођења у оружаним снагама те земље, али и о политичком образовању. „Парламентарна контрола“, „Грађанин у униформи“, „Основе борбеног права“ и „Право синдикалног организовања у Бундесверу“, теме су о којима су говорили представници Немачке на семинару.

ПОСЕТА ДЕЛЕГАЦИЈЕ НОРВЕШКЕ

Представници Дирекције за стратешко планирање и војно образовање Министарства одбране Краљевине Норвешке – Thor Vidar Jundrecide, потпуковник Helge Inge Maaseidvaag и Brigt Vaage – посетили су Управу за школовање Сектора за људске ресурсе Министарства одбране наше земље.

Током дводневног боравка разменили су искустава из области реформе војнообразовног система Норвешке и МО СЦГ и назначили правце будуће сарадње у тој области.

ПЛАНИРАЊЕ И БУЏЕТИРАЊЕ БУНДЕСВЕРА

У организацији Сектора за политику одбране, Управе за буџет и финансирање Министарства одбране СЦГ, 27. и 28. септембра у Централном дому Војске Србије и Црне Горе одржан је семинар „Процена трошкова одбране у систему планирања и буџетирања Бундесвера“.

На семинару су учествовали представници Министарства одбране СЦГ, а предавања су држали експерти немачког министарства одбране. Учесницима је презентирани преглед система планирања и буџетирања Бундесвера и размотрени су модели обрачуна трошкова одбране у Бундесверу.

С. С.

САРАДЊА СА МАЂАРСКИМ МИНИСТАРСТВОМ ОДБРАНЕ

Представници МО Републике Мађарске и МО СЦГ разговарали су о ангажовању професионалних војника на дужностима у мултинационалном окружењу и проблемима вишка војног кадра у току реформе оружаних снага.

У тродневној званичној посети Сектору за људске ресурсе мађарску делегацију предводили су заменик начелника Управе за људске ресурсе пуковник Јанош Кризбаи, начелник Одељења за планирање и контролу пуковник Петер Вилнер и референт за школовање и усавшавање кадра потпуковник Габор Козма. Домаћини скупа били су Управа за школовање и Центар за односе са страним војним представницима МО СЦГ.

Учесници у консултацијама разменили су искуства о законским решењима, статусним питањима, те о начину избора, припреми и обуци кадра оружаних снага, али и о моделима решавања стамбених проблема. На крају посете договорени су и облици даље сарадње два министарства у области управљања кадром.

В. П.

На вест о смрти Симона Визентала ИСПУЊЕНА МИСИЈА

Симон Визентал, човек који је преживео холокауст и помогао у праћењу и хапшењу бројних припадника немачког нацистичког режима из Другог светског рата, умро је у Бечу, 20. септембра, у 96. години живота.

Током холокауста изгубио је 89 рођака и након рата живот је посветио извођењу пред лице правде нацистичких злочинаца који су одговорни за њихову смрт и смрт шест милиона Јевреја у кон-

центрационим логорима. Визентал је слободу дочекао у мају 1945. године, ослобођењем Маутхаузена, логора смрти у Аустрији, петог у који је затваран током рата. Имао је тада свега 45 килограма.

Од тада, Визентал је потрошио више од 50 година у трагању за нацистичким злочинцима, иступајући против неонацизма и расизма, памтећи искуство Јевреја као лекцију за хуманост. Својим радом, како је истицао, извео је више од 1.100 нациста пред лице правде.

Визентал је можда одиграо најбољу улогу у хватању Адолфа Ајхмана, лидера СС који је организовао уништење Јевреја. Ајхман је пронађен у Аргентини, где су га 1960. силом отели израелски агенти. Ту је испитиван и обешен због злочина против Јевреја. Међу осталим Визенталовим делима познато је да је допринео хапшењу официра Гестапоа Карла Силбербауера, који је, како се верује, ухапсио Ану Франк и послао је у концентрациони логор Берген-Белсен где је касније умрла.

Симон Визентал је рођен 31. децембра 1908. у породици јеврејских трговаца у малом граду у близини данашњег украјинског града Лавова, који је тада био под влашћу Аустроугарске. Студирао је у Прагу и Варшави и 1932. је добио диплому инжењера архитектуре. На самом почетку каријере радио је у Русији одакле се вратио у Лавов где је отворио архитектонску фирму.

Својом професијом мало се бавио. Живот је испунио борбом која му је наметнута ужасним страдањима његовог народа под нацизмом. „Најважнија ствар коју сам урадио је борба против заборављања и то што сам одржао сећања живим“, изјавио је 1999. године у интервјуу за Асошијетед прес, дефинишући тако своју животну мисију и велики учинак у борби против нацизма, расизма и антисемитизма, за шта је добио бројна признања и одликовања, а 1995. проглашен је за почасног грађанина Беча.

ПОСЕТА ДЕЛЕГАЦИЈЕ БРИТАНСКОГ КРАЉЕВСКОГ КОЛЕЦА ОДБРАНЕ

Делегација професора и полазника Краљевског колеца одбране (Royal Defence College) Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске борави у нашој земљи од 26. септембра до 4. октобра.

Посета делегације ове највише војне школе Уједињеног Краљевства представља једну од многобројних активности програма билатералне одбрамбене сарадње СЦГ и Велике Британије и обухватиће обилазак већег броја државних институција у СЦГ.

У саставу британске делегације су десет полазника и два висока предавача Краљевског одбрамбеног колеца Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске.

КУРС О ФУНКЦИОНИСАЊУ НАТО И ЕУ

Група од 15 припадника Министарства одбране и ВСЦГ, од 21. септембра до 12. октобра, у холандском граду Делфу похађа курс намењен припадницима Министарства одбране и Генералштаба (SMAF), како би стекли шири увид у интерну структуру и начин функционисања НАТОа и ЕУ.

До сада је 60 официра МО и ВСЦГ, у распону чинова од капетана до потпуковника, прошло програм SMAF, у оквиру кога су ангажовани еминентни холандски предавачи.

ЈУГОИМПОРТ – СДПР НА ИЗЛОЖБИ У ЛОНДОНУ

На Четвртој међународној изложби наоружања и војне опреме, одржаној од 13. до 16. септембра у Сајамском центру у Лондону, „Југоимпорт – СДПР“ представио је обједињену понуду наше одбрамбене индустрије.

Остварени су и бројни контакти у циљу успостављања и проширења пословно-техничке сарадње са произвођачима наоружања и војне опреме у западним и земљама у развоју.

На лондонској изложби учествовало је преко 200 излагача из целог света. Следећа велика сајамска манифестација на којој ће учествовати „Југоимпорт – СДПР“ одржава се од 2. до 5. новембра у Бангкоку, Тајланд.

СРЕБРО ЗА НЕБЕСКЕ ВИДРЕ

На Међународном такмичењу војних падобранских екипа у Атини, падобранска екипа ВСЦГ „Небеске видре“ освојила је друго место, што представља њихов највећи успех у међународној конкуренцији.

„Небеске видре“, које је предводио пуковник Ненад Кузмановић, освојиле су друго место у такозваном групном фигуративном скоку и у генералном пласману. Екипу су чинили Мирољуб Јанићијевић, Драган Ђурчић, Иван Ђорђевић, Синиша Мичић, Радослав Кораћ и Небојша Јандрић.

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ ЕКИПА ПРВЕ ПОМОЋИ МИНУТИ ЖИВОТ ЗНАЧЕ

Више од 500 чланова Црвеног крста Србије из 19 градова учествовало је у Нишу, 10. и 11. септембра на Републичком такмичењу екипа у указивању прве помоћи и реалистичком приказу повреда, обољења и стања. Петнаест екипа подмлатка, 17 екипа омладине и три екипе цицибана, надметало се за прва три места која омогућују учешће на савезном такмичењу, са којег победници стичу право да учествују на светском такмичењу из прве помоћи.

Двоје људи повређено је у саобраћајној несрећи коју је изазвао возач аутомобила под дејством алкохола. Млади волонтери Црвеног крста пружају прву помоћ жени која се отима и очајнички дозива дете које је остало у запаљеном аутомобилу!

На 34 пункта у нишкој тврђави такмичиле су се екипе у вежбама на задате теме заједно са маркирантима, шминкерима и осталом пратећом логистиком. Поред такмичарских пунктова било је и шест локација на којима се грађанству делио пропагандни материјал из области здравствене превентиве, најчешћих повреда деце и омладине и упутства о начину санирања повреда до доласка професионалних екипа.

Увече је на централном градском тргу, пред неколико хиљада Нишлија, изведена заједничка вежба екипа за деловање у масовним несрећама. У импровизованом судару комбија и путничког аутомобила прву помоћ „настрадалима“ пружили

су припадници саобраћајне и ватрогасне полиције МУП-а Ниш, екипе хитне медицинске помоћи и поливалентна екипа Црвеног крста. Присутнима су након тога, на великом видео биму, приказани призори већих светских катастрофа које су се десиле у неколико последњих година.

БЕОГРАЂАНИ – НАЈБОЉИ

Прво место на Републичком такмичењу у пружању прве помоћи у категорији омладинаца освојила је екипа Црвеног крста „Палилула“ из Београда. Друго место припало је такође београдској екипи Црвеног крста „Стари град“, док је треће место освојила екипа Црвеног крста из Крагујевца.

У категорији подмлатка Црвеног крста одлијча су припала екипама „Стари град“ и „Палилула“ из Београда и екипи подмлатка Црвеног крста из Суботице.

Поуздани показатељи говоре да тренутно веома мали проценат одраслог становништва уме да пружи прву помоћ. Зато је добро што се организују такмичења попут овог у Нишу и предузимају друге сличне акције како би се повратила добра традиција и образовали млади људи. Само тако се могу остварити добри резултати у будућности и остварити циљ да увек на месту несрећа има и људи који могу ефикасно да пруже прву помоћ.

З. М.

ОБУКА ЗА ПРВУ ПОМОЋ У

512. САНИТЕТСКОМ НАСТАВНОМ ЦЕНТРУ

Војници, полазници курса за допунску војно-невиденциону специјалност болничара, положили су завршни испит оспособљености у 512. санитетском наставном центру у новосадској касарни „Др Рудолф Арчибалд Рајс“.

Курс је трајао 126 радних часова, а предавачи су били искусни инструктори који овај посао обављају већ дуже од 15 година. Иначе, за педесетак година од постојања Центра, обуку за болничара и медицинског техничара прошло је близу 35.000 војника.

Б. М. П

Међу полазницима курса испит је положила и Ивана Николић из Лесковца, десетар по уговору, пушкомитраљезац борбеног извиђачко-диверзантског одељења распоређеног у Коппеној зони безбедности

СЕЂАЊЕ НА САВЕЗНИЧКЕ БОЛНИЧАРКЕ

У Младеновцу је обележена 90. годишњица учешћа савезничких санитетских војних мисија у лечењу оболелих током епидемије пегавог тифуса, која је 1915. године захватила Србију и однела стотине хиљада живота.

У име ВСЦГ свечаном скупу је присуствовао генерал-мајор Мирослав Пејак, а присутне је поздравио амбасадор Аустралије у СЦГ Џон Оливер.

Међу окупљенима су се нашли војни изасланици земаља чланица Антанте у Првом светском рату, француски војни аташе Тијери Наварез, Сајмон Вандервелт из Велике Британије и Олег Бунтаков из Русије.

О санитетским војним мисијама у Србији, говорио је др Жарко Вуковић из Српског лекарског друштва.

А. А.